

største Mulighed for at faa det gennemført nu, netop som Stillingen er oppe i Landstinget, som er den, jeg har skildret her. Det maa han jo godt kunne forstaa, og dertil kommer, at vi have ikke Tid og vi have ikke Raad til at vente; hvert Aar er kostbart, hvert Aar kommer Kjøbenhavns Kommune dybere i Gæld, hvis den skal blive ved at leve under denne Umyndighedstilstand, hvori den lever nu.

Det var det blandt andet, vi havde ventet, da Kjøbenhavns Kommune bidrog saa meget til at afgøre den Kamp, som blev afgjort saaledes, at vi fik Systemskiftet. Vi ventede jo, at vi skulde faa en Regering, der ikke nærrede en spørgelseagtig Frygt for noget oppe i Landstinget, som ikke findes, vi ventede jo en Regering, som skulde stille sig i Spidsen for Folketinget og Demokratiet, om det saa skulde være mod Landstinget og vilde tage en Kamp op, om det saa skulde være mod Landstinget. Vi ere blevne skuffede deri, jeg haaber dog ikke, at vi skulle blive skuffede alt for dybt.

Bluhme: Den ærede Ordfører sammenstillede private Jernbaner med Søfartsselskaber under sin Omtale af det af mig stillede Forslag om, at Søfartsselskaber skulle fritages for den dobbelte Skattepligt, idet han udtalte, at de private Baner ogsaa var et Samfundserhverv. Ja, det er jo ganske vist; jeg anser i det hele taget alle vore Erhverv for Samfundserhverv, men Søfartsselskaberne udmærke sig specielt derved, at de ere en Støtte for alle andre Erhverv, idet de sætte os i Forbindelse over Havet med Udlandet og bringe os vor Import og sørge for vor Eksport. Endelig bringe de tillige den Kommune, hvor de høre hjemme, særlige Fordele. Derfor mente jeg, at man skulde se saa vidt muligt at skaffe Erhvervene billigst mulig Samfærdsel mellem Provinserne og med Udlandet.

Imidlertid, efter den Udtalelse, der er fremkommen fra den højtærede Minister, at han tiltræder Udvalgets Forslag under Nr. 15, kan jeg, skønt det ikke fuldt ud tilfredsstillende mig, naturligvis i alt Fald være glad ved at faa den lille Indrømmelse. Jeg tager derfor Ændringsforslagene under Nr. 18 og 19 tilbage.

Formanden: Ændringsforslagene under Nr. 18 og 19 ere tagne tilbage. Maa jeg spørge, om nogen optager noget af dem? (Ophold). De ere da bortfaldne.

Bluhme: Med Hensyn til Ændringsforslagene under Nr. 36 og Nr. 36 a., som jeg har stillet, vil jeg kun sige til den ærede Minister, at jeg med stor Glæde altid vil vedkende mig Paterniteten her, og jeg gør det med saa megen større Glæde, som jeg, efter de Udtalelser, som ere faldne fra den højtærede Minister, haaber, at han vil tage under Overvejelse til 3die Behandling det Ændringsforslag, der er stillet af de ærede Medlemmer for Ringkøbing Amts 2den Valgkreds (Sandbæk) og Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Benzon) under Nr. 26. Saa kan jeg godt tage mine 2 Forslag tilbage; thi da mine Forslag ubetinget ere støttede af en bedre Motivering og i sig selv ere bedre, har jeg Haab om, at ogsaa deres Indhold nok skal vinde den ærede Ministers Bifald mellem 2den og 3die Behandling, om ikke fuldt ud saa i det mindste indvirke heldigt paa hans Opfattelse af Sagerne. Jeg tager Ændringsforslagene under Nr. 36 og 36 a. tilbage.

Formanden: Ændringsforslagene under Nr. 36 og 36 a. ere tagne tilbage. Er der nogen, der optager noget af dem? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, ere de altsaa bortfaldne.

Sandbæk: Den højtærede Minister omtalte, at det vist var mindre rigtigt at tage det Tilskud, der skulde gaa til Amtskommunen, og lade det gaa over til Sognekommunen. Jeg tror netop, at ved at anvende Beløbet til Sognekommunen vilde vi øve en langt større Retfærdighedshandling end ved at lade det blive ved Amtskommunen. For øvrigt tror jeg, at naar vi faa Indkomst- og Formueskatten til Staten, vil det ikke vare ret længe, inden der fra Befolkningen vil blive stillet Krav om at faa blæst Liv i § 50 i Landkommunalloven af 1867, saaledes at Befolkningen faar Ret til at udskrive $\frac{1}{3}$ af Amtsskatten efter de Regler, der gælde for Udskrivningen af Indkomst- og Formueskat til Staten. Det tror jeg aldeles bestemt.

Saa spurgte den højtærede Minister, hvorfor Vejvæsenet ikke var taget med blandt de Udgifter, der skulde have Statstilskud. Den Sag havde vi for i Kommissionen, men vi fandt, at den var næsten uløselig, idet en meget stor Part af Udgifterne til vort Vejvæsen ydes in natura, og det er saa vanskeligt at beregne Værdien af denne Naturalydelse, saa vi maatte lade det ligge. Vi haabe ogsaa, at det ikke